

Nr 13

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1961/62 jämte i ämnet väckta motioner.

I en till riksdagen den 17 februari 1961 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 50, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.;

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

dels medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1962 reglering av priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk av vissa slag jämte vad därmed sammanhänger må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i propositionen; och

dels bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att under budgetåret 1961/62 för lån i Sveriges kreditbank mot gängse ränta ställa garanti dels åt Sydkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 2 000 000 kronor jämte ränta, dels åt Väst kustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 3 000 000 kronor jämte ränta.

I samband härmed har utskottet behandlat följande två inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen I: 563 av herr *Berg, Gunnar, m. fl.*, likalydande med II: 669 av herr *Levin m. fl.*, i vilka motioner hemställts att riksdagen vid behandling av propositionen måtte dels besluta att för bestridande av propagandaverksamhet för fisk inom landet under budgetåret 1961/62 ett anslag av 100 000 kronor skall utgå till centralnämnden för fiskpropaganda av de medel, som inflyter genom upptagande av införselavgifter på fiskets område, dels ock bemyndiga statens jordbruksnämnd att utanordna beloppet.

Beträffande de skäl, som av motionärerna anförts till stöd för yrkandena, får utskottet hänvisa till motionen II: 669.

De propositionen bifogade författningsförslagen är av följande lydelse:

Förslag

till

Förordning

**angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.¹, vilken enligt förordning den 13 maj 1960 (nr 125) gäller till och med den 30 juni 1961, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

Förslag

till

Förordning

**om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur**

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur², vilken enligt förordning den 13 maj 1960 (nr 126) gäller till och med den 30 juni 1961, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

Förslag

till

Förordning

**om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.³, vilken enligt förordning den 13 maj 1960 (nr 127) gäller till och med den 30 juni 1961, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

I förevarande proposition lämnas å s. 5—7 en redogörelse för *innebörden av prisregleringen*, varjämte *fångst- och prisutvecklingen m. m.* för fisket

¹ Senaste lydelse, se beträffande 1 § SFS 1953: 373, beträffande 8 § SFS 1960: 337, beträffande 9 § SFS 1959: 108 och beträffande 12 § SFS 1956: 202.

² Senaste lydelse, se beträffande 4 och 6 §§ SFS 1960: 338, beträffande 7 § SFS 1959: 109, beträffande 11—14 §§ SFS 1960: 428 samt beträffande den vid förordningen fogade bilagan SFS 1959: 109; 15 § upphävd genom SFS 1960: 428.

³ Senaste lydelse, se beträffande 4 § SFS 1960: 339 samt beträffande den vid förordningen fogade bilagan SFS 1959: 110.

redovisas å s. 7—13. För *jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter* och *jordbruksnämndens förslag* redogöres å s. 13—18. Frågor rörande *utrikeshandeln med fisk* redovisas å s. 18—25. Vidare återfinnes i bilagor (1—6) till propositionen statistiska uppgifter rörande fiskerinäringen.

Departementschefen har anfört följande.

»Avkastningen av det svenska havsfisket har under de senaste åren stigit betydligt. Enligt nu tillgängliga definitiva uppgifter utgjorde totalfångsten för år 1959 omkring 268 miljoner kilogram med ett värde av 171 miljoner kronor. Denna avkastning var den högsta dittills noterade till såväl kvantitet som värde och översteg 1958 års fångst med 30 miljoner kilogram och 16,7 miljoner kronor. Beträffande år 1960 beräknar statens jordbruksnämnd, att fångstmängden kommer att ligga i nivå med 1959 års kvantitet. Fångstvärdet torde emellertid komma att överstiga 1959 års värde och uppgå till omkring 178 miljoner kronor. Samtidigt med fångstökningen år 1959 har antalet yrkesfiskare fortsatt att minska och en övergång till större båtar och kraftigare motorer i båtarna ägt rum. Nedgången i antalet yrkesfiskare har emellertid varit påtagligt mindre än tidigare under åren efter andra världskriget. Antalet binäringsfiskare har sedan krigsslutet i allmänhet minskat varje år men under år 1959 totalt sett varit i huvudsak oförändrat.

Anmärkningsvärd är den under åren 1959 och 1960 inträffade kraftiga ökningen av sillfisket på västkusten. Belysande för de två senaste årens utveckling är att västkustfiskarnas sillfångster stigit från 81 respektive 84 miljoner kilogram åren 1957 och 1958 till 107 miljoner kilogram år 1959 och till omkring 127 miljoner kilogram år 1960 enligt jordbruksnämndens uppskattning. Västkustfiskets allt starkare inriktning på fiske eller sill, vilken till större delen avsättes på exportmarknaden, har ägt rum samtidigt som minskade fångster redovisas av fiskslag, varav import måste vidtagas för att täcka efterfrågan inom landet. På sydkusten redovisas däremot för år 1960 väsentligt ökade fångster av torsk, medan sillfisket varit i stort sett oförändrat. På ostkusten beräknas fångsterna ha minskat under år 1960 på grund av en väsentlig nedgång i strömmingsfisket.

Priserna till fiskare har under de tre första kvartalen 1960 i allmänhet varit högre än under motsvarande kvartal år 1959. I fråga om priserna på fiskets förnödenheter har under det sistlidna året i huvudsak ej skett andra förändringar än sådana, som orsakats av omsättningskattens införande eller betingats av höjda arbetskostnader för reparationer m. m.

Såväl exporten som importen av fisk och fiskprodukter har ökat under år 1960. Exportökningen hänför sig till den kommersiella utförseln av främst färsk och fryst sill, medan direktlandningarna i utrikes hamnar minskat. Importökningen berör i första hand färsk och fryst fisk, främst torskfiskar av olika slag och makrill, medan importen av saltad och kryddad sill nedgått betydligt. Införseln av frysta filéer, som minskade något under år 1959, har under år 1960 återigen stigit och var under sistnämnda år större än någon gång tidigare. Konsumtionen inom landet av fisk och fiskprodukter under sistlidna år har enligt jordbruksnämndens uppskattningar ökat

beträffande djupfrysta filéer men minskat i motsvarande grad i fråga om saltsill, varför den sammanlagda förbrukningen legat på samma nivå som under år 1959.

Såsom förut anförts har Kungl. Maj:t genom beslut den 19 februari 1960 uppdragit åt jordbruksnämnden att — i anslutning till viss i artikel 28 EFTA-konventionen omförd undersökning — under samråd med representanter för fiskerinäringen och andra därav berörda utreda frågan om utformningen av prisregleringssystemet på fiskets område och därmed sammanhängande spörsmål samt att till Kungl. Maj:t inkomma med därav föranledda förslag. Eftersom nämnda undersökning ännu inte slutförts, har jordbruksnämnden i sin förevarande framställning inte kunnat taga hänsyn till sådana ändringar i fråga om handeln med fiskprodukter, som undersökningen kan föranleda.

Behov av fortsatt prisstöd för fiskarna föreligger, såsom jordbruksnämnden framhållit, såvitt nu kan bedömas även för nästa budgetår. *P r i s r e g l e r i n g s v e r k s a m h e t e n* torde därför böra bibehållas också under budgetåret 1961/62. I avbidan på resultatet av jordbruksnämndens nyssnämnda utredning torde därvid prisregleringen böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i stort sett i enlighet med de uttalanden i ämnet som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är för närvarande grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1961. I avvaktan på resultatet av jordbruksnämndens utredning bör förordningen förlängas och erhålla fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1962.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande *k o s t n a d e r n a* för upprätthållandet av prisregleringen, framgår att utbetalningarna av pristillägg och prisutjämningsmedel för år 1960 — liksom för åren 1951 — 1959 — rätt avsevärt understiger summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Behållningen av prisreglerings- och införselavgiftsmedel uppgick den 1 januari 1961 till 19,4 miljoner kronor mot 17,1 miljoner kronor vid ingången av år 1960.

I anslutning till vad jag nyss anför, torde prisregleringen även under budgetåret 1961/62 i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla den i huvudsak kan täckas av till prisregleringskassan inflytande medel. I avbidan på jordbruksnämndens omförd utredning synes därför hemyndigandet för nämnden att upptaga regleringsavgifter även för nästa budgetår böra bibehållas i den omfattning, som förekommit under de senare åren.

I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår bör enligt min mening inte heller under nästa budgetår hinder möta att — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställs av Kungl. Maj:t — använda behållningen i prisregleringskassan för lån till prisregleringsföreningarna på fiskets område för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export. Jag tillstyrker vidare jordbruksnämndens förslag, att prisregleringsföre-

ningarna skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1961/62.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande skyddet för avsättningen inom landet av fladens sill föranleder ej någon erinran från min sida. I princip synes sålunda under nästa budgetår förbudet mot försäljning av islandssill under viss del av året ej böra upprätthållas och ej heller synes under samma tid importlicensieringen av annan beredd sill än islandssill böra inställas. I stället bör, såsom jordbruksnämnden föreslagit, dessa ingripanden ersättas med kvalitetsbefrämjande åtgärder av beskaffenhet att stärka fladensills konkurrenskraft gentemot andra sillsorter.

Regleringen av importen och exporten av fisk m. m. sker för närvarande med stöd av bland annat förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1961.

Även för nästa budgetår torde, såsom jordbruksnämnden föreslagit, *importregleringen* böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som nämnden ägt tillämpa under innevarande budgetår, varvid nämnden i likhet med förhållandet under nämnda år bör få företaga de jämkningar, som kan bli erforderliga på grund av bestämmelserna i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen eller av åtaganden inom andra internationella organisationer. I avbidan på resultatet av jordbruksnämndens förut nämnda utredning torde sålunda giltighetstiden för införsel förordningen (1953: 372) böra förlängas till och med den 30 juni 1962.

Med utgångspunkt från jordbruksnämndens beräkning av de medel, som genom uttagande av *införselavgifter* å frysta och färska filéer av gräsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling kan komma att inflyta under budgetåret 1961/62, torde inkomsterna av införselavgifterna för närvarande kunna uppskattas till ett belopp av omkring 1,5 miljoner kronor. Jag kan ansluta mig till nämndens förslag, att de för budgetåret 1961/62 inflytande införselavgiftsmedlen disponeras på i huvudsak samma sätt som prisregleringsavgifterna och sålunda i första hand användes för att täcka de löpande utgifterna för prisregleringens upprätthållande.

Regleringen av exporten av fisk på marknader med centraliserad import bör under budgetåret 1961/62 handhas i enlighet med de för denna export nu gällande allmänna grunderna. Likaså bör regleringen av exporten till övriga marknader jämväl under nästa budgetår ordnas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår. I enlighet härmed bör även utförsel förordningen (1953: 374) ges förlängd giltighet till och med den 30 juni 1962.

För budgetåret 1960/61 har medgivits, att till kostnaden för en befattning som fisk exportrepresentant får tagas i anspråk ett belopp av högst 90 000 kronor från de för budgetåret 1960/61 genom upp-

tagande av införselavgifter på fiskets område inflytande eller dessförinnan influtna medlen. Kostnaderna för befattningen bör, såsom jordbruksnämnden föreslagit, även för budgetåret 1961/62 utgå ur de införselavgiftsmedel, som upptages eller upptagits på fiskets område. Till täckande av nämnda kostnader torde för nästa budgetår med hänsyn till höjda löneförmåner och stegrade rese- och levnadskostnader i enlighet med jordbruksnämndens förslag böra beräknas ett något högre belopp än för innevarande budgetår eller högst 95 000 kronor.

För budgetåret 1960/61 har medgivits, att till bestridande av ett eventuellt tillskott till kostnaderna för konservkontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som inte kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, får tagas i anspråk ett belopp av högst 50 000 kronor ur de för nämnda budgetår inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område.

För finansieringen av konservkontrollen skall enligt uttalanden i propositionen 1957: 88, vilka lämnats utan erinran av riksdagen, tillskott av statsmedel ej vidare erfordras, sedan 20 000 kronor tillförts en i propositionen omförmäld buffertfond. På grund av inträffade och befarade exportsvårigheter medgav emellertid riksdagen åren 1958, 1959 och 1960 beträffande ettvar av budgetåren 1958/59—1960/61 ett avsteg från sagda princip. Kungl. Maj:t har sålunda bland annat bemyndigat jordbruksnämnden att använda vissa statsmedel för finansieringen av konservkontrollen. Bemyndigandena att använda statsmedel som tillskott till konservkontrollen har hittills ej behövt utnyttjas.

Även om inflytande kontrollavgifter i konservkontrollverksamheten jämte i buffertfonden inestående medel beräknas kunna täcka konservkontrollkostnaderna fram till den 1 juli 1962, anser jordbruksnämnden — med hänsyn till svårigheterna att beräkna de framtida inkomsterna och utgifterna i verksamheten — att möjlighet bör finnas att även under nästa budgetår vid behov använda statsmedel för finansieringen av konservkontroll. De medel, som under nästa budgetår kommer att erfordras för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver utöver vid sistnämnda kontroll inflytande kontrollavgifter, har jordbruksnämnden beräknat till samma belopp som för 1960/61 eller högst 50 000 kronor. Nämnden har i detta belopp även inräknat de medel, som kan behöva tillskjutas för finansieringen av konservkontrollen.

Med hänsyn till det anförda finner jag mig böra förorda, att till bestridande av eventuellt erforderligt tillskott till konservkontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som inte kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall få tagas i anspråk ett belopp av högst 50 000 kronor ur de för budgetåret 1961/62 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område. Såsom jag framhöll vid anmälan av propositionen 1958: 71 förut-sätter jag emellertid, att även i fortsättningen vid export av normal om-

fattning kostnaderna för konservkontrollen i sin helhet skall täckas genom kontrollavgifterna och att avgifterna skall höjas, därest de normala kontrollkostnaderna skulle stiga.

Det av en majoritet inom jordbruksnämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område framförda förslaget att öppna möjligheter för jordbruksnämnden att direkt ur prisregleringskassan för fisk utbetala medel till centralnämndens för fiskpropaganda verksamhet anser jag mig i likhet med jordbruksnämnden inte kunna tillstyrka. Liksom hittills bör sålunda de i centralnämnden ingående prisregleringsföreningarna själva vid sin avvägning av prisregleringsmedlens användning äga bedöma, i vilken utsträckning medel bör användas för propagandaverksamhet.»

Utskottet. I propositionen föreslås att, i avvaktan på resultatet av pågående utredning om utformningen av prisregleringssystemet på fiskets område, prisstödet till fiskarna skall bibehållas i huvudsak oförändrat under nästkommande budgetår. Utskottet biträder förslaget och förordar sålunda att riksdagen förlänger giltighetstiden för förordningen om viss reglering av handeln med fisk, m. m. (1952: 230) intill den 1 juli 1962. Prisregleringsverksamheten bör i princip bedrivas så, att medelsbehovet för verksamheten i huvudsak kan täckas av till prisregleringskassan för fisk inflytande prisreglerings- och införselavgifter. I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag bör vidare behållningen i prisregleringskassan kunna få användas för lån till fiskprisregleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljning på export. Likaså tillstyrker utskottet att dessa föreningar även under nästa budgetår skall få till deras fulla belopp disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti.

Vad Kungl. Maj:t föreslagit beträffande regleringen av importen och exporten av fisk m. m., vilket bl. a. innebär att giltighetstiden för införsel förordningen (1953: 372) och utförsel förordningen (1953: 374) förlänges t. o. m. den 30 juni 1962, biträder utskottet. Utskottet kan också ansluta sig till förslaget att av införselavgiftsmedel skall få disponeras medel till kostnaderna för en befattning såsom fiskeexportrepresentant samt att för ändamålet skall få tagas i anspråk högst 95 000 kronor, d. v. s. 5 000 kronor mera än för innevarande budgetår. Det i propositionen framlagda förslaget att intill 50 000 kronor av införselavgiftsmedlen skall få användas dels såsom eventuellt tillskott till kostnaderna för konservkontrollen, dels ock till sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som ej kan täckas genom kontrollavgifter, möter ingen invändning från utskottets sida.

Ett inom jordbruksnämndens råd i fiskefrågor framfört förslag att till den verksamhet som bedrivs av centralnämnden för fiskpropaganda skall till nämnden utbetalas vissa medel direkt ur prisregleringskassan för fisk har avstyrkts i propositionen. I motionerna I: 563 och II: 669 har däremot yrkats att ett belopp av 100 000 kronor ur prisregleringskassan skall få dis-

poneras för centralnämndens propagandaverksamhet. Utskottet vill i anslutning härtill erinra att centralnämnden bildades år 1951 samt att nämnden under åren 1953 och 1955—1957 tillförts vissa medel från bl. a. fiskerinäringens bensinskattfond såsom bidrag till nämnden. 1959 godkände statsmakterna ett av jordbruksnämnden framlagt förslag, att prisregleringsföreningarna själva skulle få möjlighet att av dem tilldelade prisregleringsavgifter ta i anspråk medel för att bidra till centralnämndens förutberörda åtgärder. Detta synes emellertid ej ha lett till någon förstärkning av centralnämndens ekonomiska resurser. De regleringsavgifter, som de skilda föreningarna erhållit till sin verksamhet, torde nämligen icke ha lämnat utrymme för några bidrag till den centralt organiserade upplysnings- och propagandaverksamheten för ökad avsättning av fisk. Med hänsyn till värdet av en dylik verksamhet med sikte på en ökad fiskförbrukning till gagn för både producent- och konsumentsidan finner utskottet rimligt att medel för densamma ställes till förfogande ur prisregleringskassan för fisk. Utskottet vill erinra om att vid reklam för jordbrukets produkter anvisas direkta anslag av införselavgiftsmedel. Fisket bör enligt utskottets mening erhålla samma förmåner. Utskottet ansluter sig därför till motionärernas mening att jordbruksnämnden bör till centralnämnden för ändamålet utandordna 100 000 kronor ur sagda kassa.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

A. att riksdagen må antaga förslagen till följande förordningar:

1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.;

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

B. att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionerna I: 563 och II: 669, medgiva, att under budgetåret 1961/62 må till den av centralnämnden för fiskpropaganda bedrivna verksamheten disponeras 100 000 kronor av de utav utskottet i det föregående berörda fiskprisregleringsmedlen;

C. att riksdagen må medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1962 reglering av priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk av vissa slag jämte vad därmed sammanhänger må i övrigt anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående; samt

D. att riksdagen må bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att under budgetåret 1961/62 för lån i Sveriges kre-

ditbank mot gängse ränta ställa garanti dels åt Sydkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 2 000 000 kronor jämte ränta, dels åt Västkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 3 000 000 kronor jämte ränta.

Stockholm den 16 mars 1961

På jordbruksutskottets vägnar:

NILS G. HANSSON

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Lage Svedberg, Jonsson, Bertil Andersson, Hermansson, Hjalmar Nilsson, Nils Hansson, Jonasson, Hedström, Uno Olofsson och Ebbe Öhlsson;

från andra kammaren: herrar Hæggbloom, Hansson i Skegrie, fru Lindskog, herrar Arweson, Antby, Johanson i Västervik, Lundmark, Johansson i Öckerö, Eskilsson i Likenäs och Hedin.

Reservation

av herrar *Lage Svedberg, Jonsson, Bertil Andersson, Hjalmar Nilsson, Johanson* i Västervik och *Lundmark*, vilka ansett att

dels sista stycket i utskottets utlåtande å s. 7 och första stycket å s. 8 bort ersättas med text av följande lydelse:

»Ett inom jordbruksnämndens råd i fiskefrågor framfört förslag att till den verksamhet, som bedrivs av centralnämnden för fiskpropaganda, skall till nämnden utbetalas vissa medel direkt ur prisregleringskassan för fisk har avstyrkts i propositionen. I motionerna I: 563 och II: 669 har yrkats att ett belopp av 100 000 kronor ur prisregleringskassan skall få disponeras för centralnämndens propagandaverksamhet. Utskottet får erinra om att förenämnda inom jordbruksnämndens råd i fiskefrågor väckta förslag ej har vunnit gehör i jordbruksnämnden. Nämnden har bl. a. påmint om de uttalanden i ämnet som gjorts vid 1959 och 1960 års riksdagar, därvid pekats på möjligheterna för prisregleringsföreningarna att själva vid sin avvägning av prisregleringsmedlens användande bedöma i vilken utsträckning medel bör disponeras för propagandaverksamhet. Departementschefen har i förevarande proposition anslutit sig till jordbruksnämndens uppfattning. Enligt utskottets mening saknas anledning att nu frångå den ståndpunkt

som statsmakterna de två senaste åren intagit beträffande förevarande fråga. För övrigt torde det vara mindre lämpligt att för närvarande genomföra det i motionerna framlagda förslaget med hänsyn till den pågående utredningen rörande utformningen av fiskprisregleringssystemet och vad därmed sammanhänger. Denna utredning kommer nämligen att även beröra spörsmålen om avsättningen av fisk. Utskottet avstyrker sålunda de väckta motionerna;»

dels utskottets hemställan under B) och C) bort lyda sålunda:

»B) att riksdagen må lämna motionerna I: 563 och II: 669 utan åtgärd;

C) att riksdagen må medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1962 reglering av priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk av vissa slag jämte vad därmed sammanhänger må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående;»